

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że nawet gdyby zasada *ultra petita* miała zastosowanie, Sąd powinien był mimo to uznać, że przysługuje mu swoboda, a wręcz ma obowiązek stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości w celu nadania skuteczności swym ustaleniom, że zaskarżona decyzja obarczona jest wadą naruszającą nadrzędne normy prawne, a mianowicie zasady legalności i skutecznej ochrony sądowej z art. 47 Karty praw podstawowych.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2015 r. w sprawie T-486/11, Orange Polska S.A./Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 lutego 2016 r. przez Orange Polska S.A.

A.

(Sprawa C-123/16 P)

(2016/C 191/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Orange Polska S.A. (przedstawiciele: D.M. Beard QC, A. Howard, Barristers, M. Modzelewska de Raad, adwokat, P. Paśnik, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał:

- uchylił wyrok Sądu;
- stwierdził nieważność decyzji w całości; ewentualnie
- stwierdził nieważność art. 2 decyzji w całości albo ewentualnie
- obniżył odpowiednio kwotę grzywny, która została w nim określona, albo ewentualnie
- przekazał Komisji decyzję w sprawie grzywny oraz
- obciążył Komisję kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty: zarzut pierwszy dotyczy merytorycznej zasadności stwierdzenia w zaskarżonej decyzji Komisji istnienia naruszenia, natomiast dwa następne zarzuty dotyczą kwoty grzywny nałożonej w art. 2 decyzji.

- a. Po pierwsze, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo i popełnił błąd w rozumowaniu, ponieważ nie zażądał od Komisji wykazania interesu prawnego w prowadzeniu dochodzenia i wydaniu decyzji stwierdzającej naruszenie w odniesieniu do zachowania historycznego.
- b. Po drugie, Sąd kilkakrotnie naruszył prawo lub przeinaczył dowody, podtrzymując ocenę wpływu naruszenia dokonaną przez Komisję dla potrzeb obliczenia wysokości grzywny.

- c. Po trzecie, Sąd naruszył prawo i popełnił oczywisty błąd w ocenie dowodów, odmawiając uznania dokonanych przez Orange inwestycji, aby obniżyć grzywnę ze względu na okoliczności łagodzące.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) w dniu 29 lutego 2016 r. – Malta Dental Technologists Association i in./Superintendent tas-Sahħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

(Sprawa C-125/16)

(2016/C 191/13)

Język postępowania: maltański

Sąd odsyłający

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Malta Dental Technologists Association i in.

Strona pozwana: Superintendent tas-Sahħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wydany przez maltański organ ds. służby zdrowia zakaz wykonywania lub odmowa uznania zawodu klinicznego technika dentystycznego/protetyka w sytuacji, gdy mimo braku dyskryminacji pod względem prawnym obywatele innych państw członkowskich, którzy wystąpili ze stosownym wnioskiem, zostają w praktyce pozbawieni dostępu do wykonywania swego zawodu na Malcie, są niezgodne z zasadami i postanowieniami regulującymi utworzenie jednolitego rynku, a w szczególności tymi, które wynikają z art. 49 TFUE, 52 TFUE i 56 TFUE, w okolicznościach, w których nie powstaje żadne zagrożenie dla zdrowia publicznego?
- 2) Czy dyrektywa 2005/36/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r., zwana dyrektywą o uznawaniu kwalifikacji zawodowych, powinna być stosowana w odniesieniu do klinicznych techników dentystycznych, zważywszy na okoliczność, że w sytuacji, gdy proteza okaże się wadliwa, jedyną tego konsekwencją jest powstanie konieczności naprawy lub wymiany wadliwego urządzenia dentystycznego, co nie stwarza żadnego zagrożenia dla pacjentów?
- 3) Czy kwestionowany w niniejszej sprawie zakaz wydany przez maltański organ ds. służby zdrowia ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, zważywszy że wszelkie wadliwe protezy można wymienić bez stwarzania żadnego zagrożenia dla pacjentów?
- 4) Czy sposób, w jaki strona pozwana, superintendent ds. zdrowia publicznego, interpretuje i wykonuje dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w odniesieniu do klinicznych techników dentystycznych, którzy wystąpili z wnioskiem o uznanie do tego samego maltańskiego organu ds. służby zdrowia, stanowi naruszenie zasady proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).